U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **N. M. H.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky,** Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, pošt. schr. 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobce podané proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 6. 11. 2003, č. j. 46 Az 823/2003 - 15,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** .

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále též „stěžovatel“) se včas podanou kasační stížností domáhá zrušení v záhlaví označeného usnesení Krajského soudu v Praze a vrácení věci tomuto soudu k dalšímu řízení, jímž bylo pro zpětvzetí žaloby zastaveno řízení o žalobě, směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 7. 2003, č. j. OAM-4969/VL-20–P18-2002, kterým nebyl stěžovateli udělen azyl a bylo vysloveno, že se na něj nevztahuje překážka vycestování. Rozhodnutí Krajského soudu v Praze, proti němuž směřuje kasační stížnost, bylo odůvodněno za použití § 47 odst. písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) tím, že žalobu, která byla podána dne 30. 7. 2003, vzal žalobce svým podáním ze dne 4. 11. 2003 zpět.

Stěžovatel ve včas podané kasační stížnosti uvádí, že poté, co mu k jeho žádosti o zpětvzetí žaloby bylo vydáno a doručeno usnesení krajského soudu o zastavení řízení (neboť chtěl vycestovat do své bývalé vlasti), dostal z domova zprávu, že pokud přijede domů, bude zatčen a vězněn. V České republice našel stálé zaměstnání, založil zde rodinu, rozhodl se trvale žít na území České republiky, nechce však žádat trvalý pobyt za účelem sloučení rodiny, ale žádá o azyl.

Žalovaný k podané kasační stížnosti uvedl, že krajský soud řízení zastavil podle § 47 písm. a) s. ř. s. z důvodu, že stěžovatel vzal svou žalobu zpět. Stěžovatel netvrdí nezákonnost napadaného usnesení a netvrdí ani žádné další důvody dle § 103 s. ř. s., o které by kasační stížnost mohl opřít. S ohledem na uvedené navrhl, aby Nejvyšší správní soud tuto kasační stížnost odmítl.

Nejvyšší správní soud se kasační stížnosti musel zabývat nejprve z hlediska její přípustnosti. Pouze přípustná kasační stížnost může být soudem projednána in merito.

Podle § 102 s. ř. s. je kasační stížnost opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení domáhá zrušení soudního rozhodnutí. Podle § 103 odst. 1 s. ř. s. je možno kasační stížnost podat pouze z vymezených důvodů, přičemž důvod, o který se kasační stížnost opírá, musí stěžovatel v kasační stížnosti uvést (§ 106 s. ř. s.). Z podstaty věci (jde o návrh na zrušení pravomocného rozhodnutí soudu) vyplývá, že důvody kasační stížnosti směřují vůči postupu soudu: stěžovatel tak může napadat nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem [písm. a) § 103 odst. 1 s. ř. s.], popřípadě může tvrdit, že správní řízení trpělo takovými vadami, že to mohlo ovlivnit zákonnost, a proto měl soud takové rozhodnutí zrušit [písm. b) citovaného ustanovení], dále s. ř. s. považuje za důvody kasační stížnosti zmatečnost řízení před soudem [písm. c) citovaného ustanovení], vady soudního řízení, pokud mohly mít za následek nezákonnost rozhodnutí ve věci samé [písm. d) citovaného ustanovení] a konečně může být důvodem kasační stížnosti též tvrzená nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí žaloby nebo o zastavení řízení [písm. e) citovaného ustanovení].

Podle ustanovení § 104 odst. 4 s. ř. s. kasační stížnost není přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s.

V posuzované věci stěžovatel v kasační stížnosti nijak nenapadá ani postup správního orgánu (žalovaného) v řízení správním či nedostatky jeho rozhodnutí, pro které by měl soud takové rozhodnutí zrušit, a stejně tak nenapadá ani postup krajského soudu či nedostatky jeho rozhodnutí.

Jestliže stěžovatel toliko poukazuje na to, že je nucen přehodnotit svůj záměr vycestovat do své původní vlasti, jenž ho vedl ke zpětvzetí žaloby, uvádí tedy jiné důvody, než které připouští § 103 odst. 1 s. ř. s., a zatěžuje tak kasační stížnost vadou, která způsobuje, že taková kasační stížnost je podle § 104 odst. 4 s. ř. s. nepřípustná.

Nejvyšší správní soud proto za použití § 104 odst. 4 s. ř. s., § 120 s. ř. s. ve vztahu k § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. kasační stížnost odmítl jako nepřípustnou. Soud také nezjistil žádné důvody, které by měly vést k užití § 109 odst. 3 s. ř. s., jenž upravuje situace, kdy soud není vázán důvody kasační stížnosti (nicotnost rozhodnutí správního orgánu, zmatečnost řízení soudního, nepřezkoumatelnost rozhodnutí soudu).

O nákladech řízení bylo rozhodnuto za použití § 120 s. ř. s. ve vztahu k § 60 odst. 3, podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. 4. 2004

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu